

[Lone Dybkjær.]

meste af den resterende del af lovforslaget. De er meget fyldige og meget detaljerede og i øvrigt meget svære at læse.

Med hensyn til det første, selve definitionen af et atomanlæg, er der ikke noget særlig nyt at sige. Definitionen følger i det væsentlige den definition, man havde i den gamle lov.

Med hensyn til godkendelse — og det er det, jeg i det væsentlige skal beskæftige mig med, fordi det forekommer mig at være det, der har størst interesse — er der langt mere at sige,

Ifølge den gældende lov er det undervisningsministeren, der godkender, om et atomanlæg kan bygges eller ikke. Det udvalg, der har arbejdet med loven, har ikke haft som kommissorium at tage stilling til selve godkendelsesproceduren og har som følge deraf heller ikke fremsat forslag til ændringer. Det synes at være manges opfattelse, også det radikale venstres, at folketingets skal ind i denne procedure om godkendelse af eller beslutning om et atomanlæg. Spørgsmålet er blot, hvordan folketinget skal drages ind. Efter min opfattelse er der to måder, man kan gøre dette på. Den ene måde går ud på, at der i folketinget finder en principiel drøftelse sted af, om man skal have atomanlæg eller ikke. Efter denne diskussion, som måske ender i en vedtagelse om, at man kan bygge f.eks. atomkraftværker, kan man tænke sig, at folketinget for så vidt ikke længere indblandes i spørgsmålet. Den anden måde at behandle spørgsmålet på er, at hvert atomanlæg godkendes i folketinget som en egentlig anlægslov, og at folketinget dermed for større enkeltspørgsmåls vedkommende indblandes i anlægget af hvert enkelt atomkraftværk. Jeg synes, der er flere ting, der taler for den sidste løsning, fordi den i højere grad sikrer belysning af en række af de spørgsmål, som det er meget vigtigt at få belyst.

For det første må man gøre sig klart, at spørgsmålet om atomkraftværker eller ikke, uanset at vi har en lov, bør afgøres som led i

en større energipolitisk drøftelse. Under denne drøftelse skal vi naturligvis have spørgsmålet om afhængighed af udlandet, statens placering og den slags ind i billedet.

For det andet synes jeg, det er nødvendigt med en meget stor åbenhed om hele spørgsmålet om atomkraftværker, sådan at vi ikke får en følelsesmæssig, måske mere usaglig debat med en række beskyldninger om hemmeligholdelse, om, at man ikke kan få alt at vide, og den slags ting. Kun hvis der er en åbenhed i debatten, har vi mulighed for at tage stilling til spørgsmålet på en tilstrækkelig bred baggrund.

For det tredje er der tale om meget store investeringer, som på den ene eller den anden måde vil påvirke landets økonomi. Ifølge Elsams foreliggende planer er det tanken, der skal opføres et atomkraftværk hvert tredje år, og det vil altså sige en investering af 2 mia kr. hvert tredje år på dette område.

For det fjerde er der tale om meget store sikkerhedsmæssige og miljømæssige problemer i forbindelse med et atomkraftværk. Jeg skal her blot antyde nogle af dem. For det første spørgsmålet om spildvarme. For hvert atomkraftværk opstår der mængder af spildvarme. Denne spildvarme kan ikke undgå at påvirke miljøet. Hvordan vil vi klare dette spørgsmål? Hensyn til beliggenhed og den slags kommer naturligvis ind her. For det andet må vi undersøge, i hvilket omfang der er tale om radioaktiv stråling fra atomkraftværker. De foreløbige oplysninger tyder på, at dette problem måske er af en mindre størrelsesorden, men det forekommer mig alligevel, at vi må have en nærmere belysning af spørgsmålet. For det tredje er der selve sikkerhedsspørgsmålet i forbindelse med den egentlige reaktor. Der foreligger meget divergerende oplysninger fra udlandet om, i hvilket omfang der er problemer med driften af reaktorerne, og jeg synes, det er nødvendigt, at man får meget nøje oplysninger om driftssikkerheden. Hertil kommer, og det er måske det væsentligste, at der er meget stor forskel på de for-